

Література:

1. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку біологічних активів: наказ Міністерства фінансів України. № 1315 від 29.12.2006. URL: <http://surl.li/cguup> (дата звернення: 07.03.2024).
2. Методичні рекомендації щодо заповнення форм фінансової звітності: наказ Міністерства фінансів України. № 433 від 28.03.2013. URL: <http://surl.li/sihg> (дата звернення: 07.03.2024).
3. Положення про ведення касових операцій у національній валюті в Україні: постанова Правління Національного банку України. № 148 від 29.12.2017. URL: <http://surl.li/siuh> (дата звернення: 07.03.2024).
4. Положення про інвентаризацію активів та зобов'язань: наказ Міністерства фінансів України. № 879 від 02.09.2014. URL: <http://surl.li/axagy> (дата звернення: 07.03.2024).

ФІНАНСОВЕ ПРОГНОЗУВАННЯ ЯК ЕЛЕМЕНТ УПРАВЛІННЯ В УМОВАХ НЕВИЗНАЧЕНОСТІ

Крамаренко К.М., кандидат економічних наук, доцент,
Національна академія Національної гвардії України, м. Харків, Україна
ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0001-9601-2003>

Важливу роль у прийнятті управлінських рішень на всіх рівнях відіграє фінансове прогнозування, яке дозволяє виявити перспективу стану фінансових ресурсів та потреби в них, можливі варіанти здійснення фінансової діяльності та є основою фінансового планування. На загальнодержавному рівні проводяться розрахунки щодо фінансових ресурсів держави, визначаються напрями розвитку, розробляються заходи економічної та фінансової політики. Різновидом фінансового є бюджетне прогнозування. Таким же чином здійснюється фінансове прогнозування на нижчих територіальних рівнях. Фінансове прогнозування на рівні суб'єктів господарювання – це складова фінансового менеджменту, на якій ґрунтується фінансова стратегія.

Головна риса фінансового прогнозування – варіантність, що дозволяє оцінити проблему, передбачити наслідки та обрати оптимальне рішення. Фінансове прогнозування передбачає розрахунок альтернативних показників забезпеченості фінансовими ресурсами, ефективності їх використання і фінансового стану відповідного суб'єкта залежно від очікуваних параметрів внутрішнього і зовнішнього середовища. Тобто це процес розроблення та складання прогнозів (науково обґрунтованих гіпотез про ймовірний майбутній стан

економічної системи та економічних об'єктів, а також характеристик цього стану). На основі фінансових прогнозів розробляють різні сценарії вирішення завдань, що стоять перед суб'єктом господарювання [1].

В умовах невизначеності сценарний аналіз «песимістичний – базовий – оптимістичний» розширюється, і, як наслідок, проводиться ранжування можливих сценаріїв залежно від припущень щодо розвитку окремих подій. В умовах воєнного стану сценарії прогнозування можуть фокусуватись на різних оцінках тривалості воєнних дій, кількості окупованої території, обсягу міграції населення (в межах країни і за кордон) і т. д.

Фінансове прогнозування в умовах невизначеності має гнучкий, повторюваний ітераційний характер, оскільки зміни ключових індикаторів мають бути своєчасно враховані у прогнозі, щоб постійно надавати менеджменту орієнтири траєкторії розвитку.

Принципами фінансового прогнозування в умовах невизначеності є такі: визначення з фахівцями різних підрозділів релевантних бізнес-драйверів; фокусування на найважливіших драйверах; розроблення різних сценаріїв; моніторинг випереджальних індикаторів, постійний перегляд прогнозів [2].

Фахівці з прогнозування використовують різноманітні джерела інформації та методи прогнозування, зокрема, методи економічної статистики, математично-статистичні методи вивчення зв'язків, методи економічної кібернетики й оптимального програмування, економічні методи, методи дослідження операцій і теорії прийняття рішень та інші. Найчастіше у фінансовому прогнозуванні застосовують методи експертних оцінок, кореляційного моделювання, оптимізаційного моделювання, багатофакторного економіко-математичного моделювання, розрахунково-аналітичний, методи обробки просторових, часових і просторово-часових сукупностей, ситуаційного аналізу і прогнозування [3]. В цілому спеціальні методи та прийоми фінансового прогнозування поділяють на такі групи: методи експертних оцінок, методи екстраполяції, методи економіко-математичного моделювання.

У зв'язку зі значною кількістю вхідних параметрів і прогнозних показників сучасній практиці важливе значення мають методи «фінансової математики», або вищі фінансові обчислення, або фінансові та комерційні розрахунки [4].

Серед проблем прогнозування на даний час варто виділити такі [5]: недостатня координація дій з фінансового прогнозування, в тому числі з обміну інформацією; незнання виконавцями сучасних методів прогнозування; неповна інформаційна база для формування прогнозів.

Таким чином, фінансове прогнозування в умовах невизначеності є дослідженням перспективних векторів розвитку, що має попередній та варіантний характер, враховує зміни параметрів, ймовірні ризики, а його часовий горизонт не обмежений рамками планового періоду. Ефективна система фінансового прогнозування забезпечує фінансову стійкість та адаптивність всієї економічної системи.

Література:

1. Нечипоренко А.В., Стабіас С.М. Фінансове планування та прогнозування в системі управління підприємством. *Ефективна економіка*. 2022. № 10. URL: <https://doi.org/10.32702/2307-2105.2022.10.17> (дата звернення: 26.02.2024).
2. Коцупал О. Фінансове прогнозування в умовах глобальної невизначеності. *SCIENTIA FRUCTUOSA*. 2023. № 1. С. 17-25.
3. Нестор О.Ю. Фінансове прогнозування як складова стратегічного фінансового планування суб'єкта господарювання. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Економічні науки*. 2015. Вип. 12. Ч. 2. С. 170-173.
4. Гайбура Ю.А., Загнітко Л.А. Фінансове прогнозування як елемент управління фінансовими ресурсами підприємства. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 9. С. 968-974.
5. Бондаренко Н. Роль прогнозування в системі управління бізнесом. *Галицький економічний вісник*. 2021. № 4(71). С. 123-132.

РОЗВИТОК ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ФІЗИЧНІЙ КУЛЬТУРІ

Кущинська О.І., Захожий Р.В., студенти*,
Державний торговельно-економічний університет, м. Київ, Україна

Сьогоднішньою проблемою у методах виховання в такій дисципліні, як фізична культура, є старомодність викладачів у їхніх підходах до підопічних. Сама старомодність полягає в тому, що навчання та ставлення до учнів є результатом радянського виховання. В ті часи була наявна проблема з прийняттям особистості підлеглого, тобто про такі поняття як психіка та унікальні підходи до кожного не йшлося взагалі. Навіть за умови, що вже працюють і викладачі, які пройшли нову школу, ця проблема ще існує.

* Науковий керівник – Гайдай С.І., старший викладач